

I. В. ДВОРКІН, канд. іст. наук, доц. НТУ «ХПІ»

ЄВРЕЇ НАДДНІПРЯНЩИНИ КІНЦЯ XVIII - ПОЧАТКУ XX СТ. В СУЧASNІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ

У статті проаналізована сучасна українська історіографія історії євреїв в українських землях, що перебували під владою Російської імперії наприкінці XVIII – на початку ХХ ст. Виділено основні напрями сучасних досліджень в українській юдаїці. Проаналізовано узагальнюючі роботи з історії українського єврейства; спеціальні розвідки, що досліджують історіографію історії євреїв, економічну історію, політику царизму в національному питанні, міграції, освіту та просвітництво, єврейське населення окремих регіонів та міст тощо.

Ключові слова: сучасна українська історіографія, юдаїка, імперський період, Наддніпрянська Україна.

Вступ У запропонованій статті ми звернемося до спеціальних праць з історії євреїв підросійської України у період з кінця XVIII ст., коли до складу Російської імперії потрапила Правобережна Україна зі значним єврейським населенням, до початку ХХ ст. – падіння імперії, тобто у «довгому XIX столітті». Ми поставили собі за **мету** виділити основні напрямки досліджень українських істориків, які безпосередньо чи у контексті вивчають історію євреїв України цього періоду. Найбільш цікавими для нас є дисертаційні дослідження, монографії з єврейської тематики, спеціальні публікації в українських наукових часописах, матеріали конференцій з юдаїки, видані в Україні, науково-популярні видання. Пласт написаних за останні десятиліття робіт є достатньо масивним, хоч і не є, звичайно, мейнстрімом української історіографії.

Спробуємо визначити, за які саме теми беруться вчені, які вони використовують джерела; чи звертаються до надбань світової історіографії; чи використовують новітні методологічні підходи; історія євреїв яких регіонів України досліджена більш повно, які аспекти українсько-єврейських відносин найбільше досліджені тощо.

Виклад основного матеріалу. Звернення українських істориків до єврейської проблематики, українсько-єврейських взаємовідносин, як зазначає Йоханан Петровський-Штерн, дає можливість показати багатокультурний та багатоетнічний характер України, вони «сприяють творенню нової, складнішої, динамічної й інтерактивної моделі України, яка не обмежується вузькими етнічними рамками» [1, с. 71]. Натомість, у сучасних розвідках привалюють етноцентричні підходи, що були запропоновані ще Дмитром Донцовим, які ототожнюють українську історію з історією етнічних українців. Ревізія цього підходу до історії України як багатоетнічної відбувається під впливом ідей В'ячеслава Липинського [1, с. 36-36].

Незважаючи на те, що більшість досліджень з української історії, написані у традиційній, націоцентричній, парадигмі, єврейська тематика, виявляється, дуже поширеною. Позбувшись обмежень, що їх мала у радянський час українська

історична наука, дослідники звернулися до нових тем з імперської історії «довгого XIX ст.». Серед них є багато розвідок, присвячених «національним меншинам», а саме полякам, євреям, кримським татарам, німцям, болгарам, сербам та іншим. Це сприяє формуванню уявлення України як багатоетнічної держави та розумінню мултикультурності українських земель у імперський період [2, с. 431,432].

Водночас, юдаїка в Україні постала після радянського періоду, який був, можна сказати, за певними виключеннями, втрачений для дослідників єврейської історії. У 1920-ті роки єврейські студії були дозволені (зважаючи на політику коренізації, що дала поштовх й до єврейського національно-культурного відродження), проте дослідники мали пристосовуватися до ідеологічного контролю з боку держави. У період від початку 1930-х років до смерті Й. Сталіна єврейська історіографія та єврейські організації були поступово знищенні [3, с. 12]. Відлига та пов'язаний з нею дисидентський рух, пізніше перебудова дали можливість поступового відродження єврейських досліджень.

Перші сучасні публікації, як зазначає Леонід Фінберг, спочатку були аматорськими, проте поступово наблизалися до певних наукових стандартів, у співпраці та за допомоги закордонних колег [4, с. 3-4]. Єврейські дослідження в сучасній Україні часто здійснюються за підтримки єврейських фондів та інституцій. На сьогодні існує певне академічне середовище, академічні центри, які займаються дослідженнями пов'язаними з історією єреїв України, відбуваються наукові конференції. Водночас, більшість дослідників знаходяться поза спеціалізованими інституціями, вивчаючи історію єреїв на кафедрах університетів, в інституті історії НАН України тощо. З юдаїкою пов'язані дисертаційні дослідження, монографії, спеціальні статті.

Отже, перейдемо, безпосередньо до аналізу історіографічної ситуації з зазначеної проблеми в пострадянській Україні. У першій половині 1990-х років виходять перші академічні публікації з історії єреїв, у тому числі узагальнюючі розвідки з історії єреїв України. Вони з'являються, між іншим, у головному українському історичному часописі «Українському історичному журналі». Серед перших – стаття І. Г. Самарцева «Єреї на Україні на початок ХХ ст.», опублікована у 1994 р. У цьому доволі ґрунтовному узагальненні автор звертається до розселення єреїв в Україні, формування «смуги осіlostі», особливо зосереджуючись на економічній історії українського єрейства, його соціальній структурі. Автор зазначає, що єреї значною мірою впливали на характер і структуру економіки, а також впливали на загальні суспільні процеси в українських землях [5]. І. М. Погребінська у своїй статті (1996 р.) аналізує правове та економічне становище єреїв в українських землях, зокрема порівнюючи державну політику щодо єрейства у Росії та Австро-Угорщині [6].

Серед монографічних узагальнень з нашої теми можна назвати двотомне видання – «Ереи України. Краткий очерк истории» Якова Хонігмана та Олександра Наймана. Робота підіймає чимало питань з єврейської історії ХІХ ст., такі як царська політика, ставлення до єреїв з боку українських інтелектуалів, єврейські погроми тощо [7].

«Енциклопедія історії України», підготовлена інститутом історії НАН України містить велику статтю, про українських єреїв, у тому числі й на українських землях, під владних Російської імперії [8]. Отже, історія єреїв «офіційно» включена головною академічною установою в український історичний наратив.

Чи не найповнішою спробою узагальнити історію єреїв Російської імперії є відповідний розділ Володимира Любченка. Його вміщено у «Нарисі з історії та культури єреїв України», (виданий Інститутом Юдаїки у Києві в 2005 р.). Це видання включає в себе історію та культуру єреїв на українських землях від давнини до сучасності. В. Любченко розглядає значне коло проблем, пов'язаних з єрейським життям в Наддніпрянській Україні. Розпочинаючи оповідь зі специфіки розселення єреїв в Західній частині Російської імперії, формування «смуги осіlostі», постійних та тимчасових обмеженнях щодо місця перебування, демографічних наслідків імперської політики. Автор, надалі розглядає правовий та соціально-економічний стан єреїв – зміни у підході до державної політики у роки правління різних імператорів. Зазначається, що основною мотивацією законодавства щодо єреїв було віросповідання. Говориться про право на обмеження кількості учнів-єреїв у середніх навчальних закладах, контроль над приватною єрейською освітою; жорсткі обмеження щодо права працювати на державній службі, участі у місцевому самоврядуванні, військову повинність єреїв, підвищене та спеціальне оподаткування. У динаміці розглядається сфера зайнятості єреїв, з огляду на значні обмеження для них: розвиток ремесел, торгівлі підприємництва та торгівлі, єрейське землеробство. Також висвітлюється життя єрейської громади, її релігійний характер, зокрема вплив на неї маскілім, поширення ідей Гаскали, долучення єреїв до російської культури. Окремо висвітлено діяльність єрейських політичних партій та організацій, напрями єрейського політичного життя, а також внесок єреїв України у розвиток науки та культури. Як окрему проблему представлено антисемітизм та єрейські погроми [9].

Комплексне вивчення різноманітних аспектів життя єрейського населення українських регіонів та міст стало темою декількох дисертаційних досліджень, спеціальних розвідок, науково-популярних нарисів тощо. Вони, як правило, включають в себе декілька найважливіших аспектів життя єрейської громади. Дисертаційне дослідження Анни Морозової та її монографія присвячені єрейському населенню Лівобережної України у другій половині XIX ст. Одна з перших подібних робіт побудована на широкій джерельній базі, яка добре класифікована. Авторка проаналізувала демографічні процеси та правове становище єреїв, особливості їхньої економічної діяльності, єрейську освіту та духовне життя [10]. Дисертація і пізніша монографія дослідника з Донецька Володимира Гончарова присвячена єрейському населенню Південно-Східної України у той самий час. Ця робота побудована на широкій джерельній базі, у тому числі із залученням українських, російських та ізраїльських архівів; базується на широкій історіографії. Історик проаналізував процес заселення єреями краю, дослідив тенденції розвитку та модернізації єрейської громади; структуру зайнятості єреїв регіону, розвиток системи виховання й освіти у контексті модернізації єрейської громади [11].

Питання правового стану єврейського населення, демографії, погромів, єврейської благочинності, соціальної допомоги, релігійного життя єврейської громади Миколаїва розкриті у книзі Володимира Щукіна та Андрія Павлюка [12]. Окрема робота присвячена єврейській громаді міста Бахмута (Артемівська) на Донеччині [13]. Єврейська громада Харкова імперського періоду, у порівнянні з такими містами як Одеса чи Київ вивчена значно менше. Її історію у другій половині XIX – на початку XX ст. досліджує харківський дослідник Артем Харченко. Історик, широко використовуючи концепцію селективної інтеграції Б. Натанса, вивчає процеси формування єврейської громади, декларовану імперську політику щодо євреїв та її реальну реалізацію місцевими елітами тощо[14].

Дослідження історії українських євреїв, що як вже зазначалося, активізувалося, у 1990-х роках потребує активного залучення архівних та друкованих джерел. Відносно відкритий доступ до архівних джерел тільки сприяє цьому. Зважаючи на це, важливу роль має публікація архівних джерел, зокрема трьох томів «Документов по істории и культуре евреев в архивах», виданих в рамках міжнародного дослідницького проекту, що включає серію архівних путівників по архівосховищах України, Росії та Білорусі (редактор-укладач Юхим Меламед). Перший том присвячений архівам міста Києва (2006), два інші – регіональним українським [15; 16; 17]. Один з них присвячений архівам Волинської, Житомирської, Рівненської та Черкаської (2009) – інший – південним областям – Миколаївській, Одеській, Херсонській (2014). Книги містять опис документів, що стосуються різних сторін єврейської історії, з десятків архівних та музеївих установ, сотень фондів. Ці унікальні видання значно спрощують пошук джерел з юдаїки у вітчизняних архівах, адже у радянських архівах дотичність до єврейської історії одиниць зберігання та фондів часто не вказувалася [18]. Досить цікаве видання «Запорізький архів. Студії з історії євреїв запорізького краю XIX – першої половини ХХ ст.» містить розвідки з історії євреїв Південної України, комплекс опублікованих джерел з Державного архіву Запорізької області, характеристику відповідних фондів цього ж архіву [19]. З'являються також спеціальні дослідження, присвячені джерелам з історії українських євреїв [Див., наприклад: 20].

Історіографія історії українського єврейства також привертає увагу вітчизняних дослідників. У кожній дисертації, згідно з вимог, вміщено історіографічний розділ, втім історіографічне дослідження не є в цих випадках провідним. Крім того, існують і окремі історіографічні розвідки. Увагу істориків привертають такі непересічні особистості як М. Костомаров та М. Драгоманов, та їх погляди на «єврейське питання». Так, В. Любченко дослідив формування поглядів М. Костомарова на «єврейське питання» та історію українсько-єврейських відносин. У його статті проаналізовані чинники, що визначили ставлення відомого історика до українсько-єврейських відносин, спираючись на автобіографічні твори, визначена динаміка зміни поглядів Костомарова, його світогляду, характерні для багатьох інтелектуалів XIX ст. [21] Ірина Диптан вивчила погляди Михайла Драгоманова на «єврейське питання» у роботах Івана Лисяка-Рудницького [22] Досліджується також історіографія історії окремих регіонів (наприклад, Любомир Орловський звертається

до праць з історії єврейського населення Поділля) чи окремих проблем, таких як образ єврейської історії XIX ст. у працях з історії України [23; 24].

Сучасні дослідники звертаються до аналізу єврейського дискурсу у суспільно-політичному житті Російської імперії. Михайло Гаухман, використовуючи метод дискурс-аналізу, заснованого на теорії дискурсу Мішеля Фуко, дослідив антисемітський дискурс притаманний на початку ХХ ст. імперській бюрократії, православному духовництву та інтелектуалам-монархістам на матеріалах Правобережної України. Автор проаналізував дискурси «світової єврейської змови», «кривавого наклепу», «єврейської революції» тощо [25]. Олексій Чеботарьов проаналізував розвиток «єврейської теми» як частину українофільського дискурсу в Російської імперії, вивчивши українсько-єврейську полеміку на сторінках часописів «Основа» та «Сіон» й поза ними [26]. Олександр Безаров присвятив свою розвідку проблемі ідентичності російських єреїв напередодні реформ 1860-х-1870-х років у суспільно-політичному дискурсі Російської імперії [27].

Окремою проблемою дослідження історії єреїв України вбачається їхня участь у політичному житті Російської імперії, створенню власних партій, місцевому самоврядуванні, єврейському судочинству.

Сергій Кальян присвятив свою докторську дисертацію та відповідну монографію участі єврейської спільноти у політичному процесі на українських землях у складі Російської імперії у середині ХІХ ст. – 1903 р. У своєму ґрунтовному дослідженні автор звертається до багатьох проблем. Серед них – політичне середовище, в якому функціонувала єврейська громада на українських землях, що включало законодавчо закріплена нерівність, українсько-єврейську взаємодію, політизацію українського та польського рухів тощо. С. Кальян виділяє «переднаціональний етап розвитку єврейської громади», що тривав до 1881 р., коли відбувається «перетворення релігійної общини на національну зі своїми інтересами, цілями, засобами їх досягнення». Надалі відбувається політизація єврейського національного руху, зародження сіоністського та інших політичних рухів [28]. Діяльність Бунду також стала темою окремих дисертаційних досліджень. Так, В. І. Гусєв захистив докторську дисертацію «Бунд в суспільно-політичному житті України (кінець ХІХ ст. – 1921 р.)», дослідивши еволюцію поглядів бундівців, роботу місцевих осередків тощо [29]. Діяльність єврейських політичних партій та організацій, участь єреїв в діяльності політичних партій у пізньоімперський період та під час Першої світової війни досліджує дослідниця з Житомира В. Венгерська [30]. Аналізу та порівнянню українського на єврейського «національних проектів» на прикладі Правобережжя присвятив свою концептуальну статтю в «*Judaica Ukrainica*» Михайло Гаухман [31].

Участь єреїв у місцевому самоврядування, на прикладі Одеси, дослідили К. Тиганій та Т. Творжевська, які прийшли до висновку про значне представництво єреїв у міській думі, купецькій, міщенській та ремісничій управах, яке, водночас, обмежувалася втручанням імперського уряду [32]. Історики досліджують правові основи міського самоврядування у Підросійській Україні, в тому числі по відношенню до єреїв, визначаючи динаміку ставлення влади до питання участі єреїв у міському самоврядуванні [33].

Унікальна, часто амбівалентна політика царської влади по відношенню до єврейського населення, притягує до себе увагу українських істориків. У 1995 р. Олег Борисович Беренштейн захистив кандидатську дисертацію «Дискримінаційна політика царського уряду щодо євреїв у другій половині XVIII – першій половині XIX ст. (за матеріалами Правобережної України» [34]. Пізніше він звертався до проблеми визначення мотивації, формулювання та реалізації російського законодавства щодо євреїв. Автор вивчив законодавство щодо євреїв в Росії як систему, що еволюціонувала у часі, побудовану на недопущенні впливу євреїв (юдейства) на інших підданих імперії, у першу чергу православних християн [35].

Проблемі вирішення «єврейського питання» на Правобережжі законодавчим шляхом присвячена розвідка Надії Щербак, дослідниці національної політики Російської імперії, яка приходить до висновків, що царська влада прагнула вирішити єврейське питання, ліквідуючи етнічну, соціальну та релігійну специфічність євреїв, намагаючись змінити спосіб занять єврейського населення, зокрема залучити його до землеробства асимілювати його, навернувши у християнство [36]. Юрій Поліщук у своїй монографії, присвяченій національним меншинам Правобережної України та імперській етнічній політиці, окремо дослідив політику влади щодо євреїв у смузі осіlostі [37]. Наталія Івчик у своїй дисертації у порівнянні дослідила єврейське та польське питання в політиці царизму на Правобережжі у 1850-ті – на початку 1880-их років, тобто у період реформ та модернізації [38].

Олександр Безаров присвятив свою дисертацію політиці російського уряду в єврейському питанні наприкінці XIX ст. (1881-1894 рр.). Історик наголошує на тому, що імперське законодавство в цей час базувалося на «Тимчасових правилах» про євреїв, які засвідчили про остаточний перехід до консервативної моделі управління державою, складовою останньої була слов'янофільська доктрина з єврейського питання. Державний антисемітізм цього періоду був, на думку автора, закономірним явищем, результатом вичерпності попереднього політичного ресурсу спрямованого на правову та культурну емансидацію [39].

Антисемітську політику уряду, її наслідки, рефлексії з цього приводу досліджують й інші науковці. Одним з яскравих проявів цієї політики була відома «Справа Бейліса». Вже згадуваний Михайло Гаухман у статті, присвяченій її 100-літтю визначив, що «Справа Бейліса» була складовою частиною комплексної проблеми соціальних позицій і правового статусу єврейського населення Російської імперії та ставлення до нього влади й громадськості». Серед причин її фабрикування називається «антисемітська» – прагнення обґрунтувати посилення антиєврейських утисків в умовах загострення національного питання [40]. Ще один аспект цієї проблеми, а саме поширення антисемітизму у студентському середовищі підросійської України дослідила Марина Кругляк [41].

Звичайно, українські дослідники не оминають своєю увагою єврейські погроми. Події 1880-х років стали віддзеркаленням посилення юдофобства, вважає Сергій Кальян, який в слід за І. Барталем, визначає їх наслідки – політизація єврейства, різке зростанню національної самосвідомості, його інтеграції на основі національних інтересів тощо [42]. Деякі роботи присвячені окремим епізодам

антиєврейських виступів. Наприклад, погром 1899 р. у єврейській колонії Великий Нагартав Херсонської губернії дослідив Володимир Щукін [43]. Олесій Чеботарьов звертається до реакції на антиєврейські погроми, у тому числі російські, у львівському публічному просторі [44].

Чимало робіт присвячено єврейській освіті та просвітництву. Причому охоплені різні українські регіони – Волинь, Поділля, Херсонщина тощо, а також різні аспекти проблеми. Так, Наталія Рудницька присвятила свої розвідки історії становленню та розвитку єврейської освіти на Волині у XIX – на початку XX ст. Вона досліджує різні аспекти проблеми, наприклад початкові навчальні заклади – хедери, визначаючи специфіку навчального процесу, заробітну платню меламедам, рівень їхньої освіти, характеризує умови навчання дітей, покарання для учнів, регламентацію початкової єврейської освіти з боку держави, ставлення до неї єврейської громадськості тощо [45]. Також Н. Рудницька проаналізувала й професійну, ремісничу освіту єврейських дітей, яка часто зтикалася з опором ортодоксального євреїства, та окремих царських урядовців. У відповідній статті вивчається професійна освіта у якості підмайстрів та учнів, а також, створення, за ініціативи просвітників (маскілів), та діяльність першого в Російській імперії єврейського ремісничого училища в Житомирі, жіноча професійна освіта [46].

Вадим Яшин вивчає світську єврейську освіту на Півдні України, процеси модернізації традиційної освіти. Автор зазначає, що реформа традиційної єврейської освіти була викликана економічними чинниками, вимогами ринку, потребою у кваліфікованих кадрах. В цьому процесі були зацікавлені представники єврейського підприємництва, а також держава, що прагнула абсорбції євреїв. Історик показує амбівалентність імперської політики щодо цього питання, що коливалась від сприяння до відсotкового обмеження кількості євреїв у навчальних закладах [47]. Віктор Доценко дослідив, зокрема, історію єврейського культурно-просвітницького руху в українських губерніях Російської імперії, його участь у розвитку світської єврейської освіти. Звертаючи увагу, передусім, на діяльність українських осередків Товариства з поширення освіти серед євреїв [48]. Також дослідників цікавить єврейське книговидання на українських землях, внутрішня та зовнішня цензура єврейських книжок. Микола Андрійчук робить висновок про те, що євреї у цьому відношенні були у кращих умовах ніж українці, незважаючи на цензуру, їхні книжки та періодика менше потерпали адже євреї вважались в Російській імперії інородцями, на відміну від українців, що не мали права на окрему від росіян мову [49].

Як окрема проблема досліджується економічна діяльність єврейського населення. Значна увага приділяється посередницькій, підприємницькій діяльності євреїв України. Серед них дослідження Вадима Яшина який виділяє загальноекономічні та «етноекономічні» чинники, що сприяли економічному піднесення єврейських підприємців. До останніх він відносить значну конкуренцію, спричинену великим скupченням євреїв-підприємців у смузі осіlostі, можливість отримувати низьковідсоткові кредити у середині громади, змогу, завдяки своїм зв'язкам продавати товари за межі чорти осіlostі [50]. Анна Медведовська

дослідила підприємницьку діяльність євреїв у південних містах – Одесі, Херсоні, Катеринославі, звертаючи увагу на те, що тут умови для акультурації євреїв були більш кращими, під впливом капіталістичного ладу, у більш вільному від релігійного життя середовищі [51]. Антоніна Скіданова звернула дослідницьку увагу на особливості торгівлі та підприємництва єврейського населення в Харківській губернії [52].

Підімаються також питання єврейської демографії. Стаття Оксани Карліної, присвячена єврейським домогосподарствам у Волинській губернії першої половини XIX ст., містить чимало статистичних відомостей, отриманих з архівних джерел. Втім, авторка закликає обережно ставитися до подібних джерел через те, що євреї з опаскою ставилися до подання даних до адміністративних установ Російської імперії, відповідно джерела не містять цілком правдивої інформації [53].

Українські дослідники звертають свою увагу на міграції єврейського населення. Ю. В. Прокопов, вивчаючи переселення євреїв з Галичини до Херсонської губернії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст., визначив основні причини міграції, її етапи, проаналізував кількість та професійний склад євреїв-переселенців. Серед причин названі дискримінаційні реформи австрійського уряду та економічна привабливість південних українських портів. Також у динаміці визначено зміни російської політики у цьому питанні та, відповідно, правила в'їзду для євреїв-іноземців [54]. Т. Г. Гончарук, досліджуючи транзит західноєвропейських товарів через Наддніпрянщину, звертає увагу на переселення до Одеси з Бродів у першій половині XIX ст. галицьких купців-євреїв, характеризує зміни у державній міграційній політиці щодо єврейських-купців, їх статус, місце в економічному житті [55].

М. Ласинська вивчає міжнародні та міжконтинентальні міграції єврейського населення через призму досліджень з цієї тематики, що були зроблені у першій половині XX ст. Перша з її робіт присвячена – Валеріану Оболенському, радянському державному діячу, який обіймав посаду керуючого центральним статистичним комітетом СРСР, та написав працю «Міжнародні та міжконтинентальні міграції у довоєнній Росії та СРСР» (1928 р.). Друга – Волтеру Вілкоксу, американському досліднику, що видав у 1929 – 1931 роках фундаментальну працю «Інтернаціональні міграції». Завдяки цим статтям ми можемо побачити погляд на одну й ту ж саму проблему вченими з США та СРСР, які приходять до схожих висновків [56, 57].

Примусовим виселенням єврейського населення в роки Першої світової війни присвятила свої розвідки Лариса Білоус. Авторка вказує на невивченість цієї проблеми, що знаходиться в тіні погромів періоду Громадянської війни та Голокосту в українській історіографії. Водночас, вона розглядає тему у широкому контексті, використовуючи розвідки Бенедикта Андерсона, Еріка Лора та Пітера Хонквіста та інших, вказуючи на семантику формування внутрішнього «ворога» та вплив нової державної політики націоналізації імперії, яка, в свою чергу, була наслідком модернізації. Депортация з прикордонних областей Російської імперії відбувалася у 1914-1917 рр. та охопила від 500 тис до 1 млн. євреїв. У роботі

описується мотивація цих дій, а саме традиційні упередження, звинувачення у нелояльності, шпигунстві, контрабанді, підбурюванні місцевого населення, агентурній розвідка тощо. Л. Білоус приходить до висновків, що депортації призвели до зростання конкуренції на ринку праці у Полтавській, Катеринославській та Чернігівській губерніях, фактичну відміну смуги осіlostі у деяких містах, вказує на те, що географія погромів 1918 – 1920-х років часто співпадає з місцями най масовішої міграції єреїв [58]. Політику царської влади по відношенню до єреїв вивчають й інші дослідники. Так, В. О. Доценко, який вважає, що політика примусового переселення призвела не тільки до створення загальноімперських та місцевих організацій допомоги нужденним, але й до «підняття національної ідентичності» серед єрейського населення [59].

Висновки. Отже, підведемо підсумки. Сучасна історіографія історії українського єврейства формується після здобуття Україною незалежності. Перші роботи пов'язані з юдаїкою з'являються у першій половині XIX ст. Серед основних проблем/тем, пов'язаних з українськими єреями імперського періоду, що їх висвітлюють українські історики можна виділити наступні: історіографічні та джерелознавчі розвідки (у тому числі публікація джерел з єрейської історії); єрейське населення окремих регіонів та міст, політичне життя, участь у місцевому самоврядуванні; імперська національна політика щодо єреїв (у тому числі антисемітська політика уряду); єрейські погроми; єреї в українській та загальноімперській економіці; освіта і просвітництво; міграції та примусові виселення (включаючи період Першої світової війни); узагальнюючі праці з історії українських єреїв. Ці теми часто розглядаються у контексті українсько-єрейських взаємовідносин.

Географічно розвідки охоплюють різні українські регіони та міста – в першу чергу Правобережжя, Південь, Лівобережжя тобто ті, що перебували у смузі осіlostі. В той же час Харківщина залишається досліденою недостатньо. З точки зору методології – частина робіт написана у позитивістській парадигмі, багато дослідників використовують модерністські підходи, теорії нації та націоналізму, концепцію «довгого XIX століття», теорію модернізації тощо. Хронологічні рамки досліджень – традиційні для української історіографії (за нижню або верхню межу часто беруться реформи 1860-1870-х рр.). Для виділення хронологічних меж робіт також беруться події, пов'язані з єрейською історією, переважно погроми.

Сучасна історіографічна ситуація обумовлена декількома чинниками. А саме, відносна доступність та «зрозумілість» (мається на увазі російська мова джерел) архівних фондів кінця XVIII – початку XX ст.; широка західна та російська історіографія східноєвропейського єврейства (багато робіт є в російському перекладі); наявність грантів, стажувань, літніх шкіл та конференцій з юдаїки; можливість видати дисертацію у якості монографії за підтримки єрейських фондів тощо. Все це, безумовно, позитивно впливає на вибір істориками єрейської проблематики. Перед дослідниками залишаються широкі можливості подальшого вивчення історії українського єврейства у широкому контексті історії України.

Список літератури:

1. *Петровський-Штерн Й.* Українці і євреї: простір взаємодії. Інавгураційна лекція з нагоди присвоєння звання почесного доктора Національного університету «Києво-Могилянська академія», прочитана 20 січня 2014 року / Й. Петровський-Штерн.– К., 2014.– 71 с.
2. *Кравченко В.* Україна, імперія, Росія. Огляд сучасної історіографії // Україна, Імперія, Росія. Вибрані статті з модерної історії та історіографії / В. Кравченко.– К., 2011. – С. 391 – 454.
3. *Барталь И.* Между имперской историей и национальной историографией / И. Барталь // История еврейского народа в России. Том 2: От разделов Польши до падения Российской империи». – С. 9 – 19.
4. *Фінберг Л.* Переднє слово / Л. Фінберг / Нариси з історії та культури євреїв України. – К., 2005. - С. 3-4.
5. *Самарцев I. Г.* Євреї в Україні на початок ХХ ст. / I. Г. Самарцев // Український історичний журнал (УІЖ) . – 1994 . – N4. – С. 19-29.
6. *Погребінська I. М.* Правове та економічне становище євреїв в Україні (кінець XIX - початок ХХ ст.) / I. M. Погребінська // УІЖ. – 1996 . – N 4 . – С. 124-132.
7. *Макарчук С. А.* Рецензія Евреи Украины: (Краткий очерк истории) / ред. Ф. Я. Горовский; Украинско-финский ин-т менеджмента и бизнеса, Международный соломонов ун-т. - К., 1993 . Ч. 1 / Я. С. Хонигсман, А. Я. Найман. - 1993. - 176 с. / С. А. Макарчук, Р. Я. Мирский // УІЖ. – 1998.– №5.- С.132 – 135.
8. *Гриневич Л. В.* Євреї / Л. В. Гриневич, В. А. Гриневич // Енциклопедія історії України: Т. 3: Е - Й / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України.- К., 2005. – С. 72 -88.
9. *Любченко В.* Євреї у складі Російської імперії / В. Любченко // Нариси з історії та культури євреїв України. – К., 2005. – С. 60 – 96.
10. *Морозова А. В.* Єврейське населення Лівобережної України: (Друга половина XIX - початок ХХ ст.): Автoref. дис ... канд. іст. наук. / А. В. Морозова . – Харків, 2005. – 24 с.
11. *Гончаров В.* Евреи Юго-Восточной Украины: на перекрестке традиций и новаций (конец XVIII – начало XX вв.) / В. Гончаров. – Донецк, 2008. – 292 с.
12. *Щукин В. В.* Земляки. Очерки истории еврейской общины города Николаева (конец XVIII – начало ХХ вв.) / В. В. Щукин, А. Н. Павлюк / Научный редактор Н. Н. Шитюк / Государственный архив Николаевской области. – Николаев, 2009. – 352 с.
13. *Татаринов С. И.* Штетл Бахмут - феномен єврейського народу в Донбасі. Історико-культурологічний очерк / С. И. Татаринов, С. А. Федотов; гл. ред.: Е. Н. Титова. – Харьков, 2013. – 184 с.
14. *Харченко А. В.* «Єврейської громади як юридичної особи у Харкові не існує»: євреї в неєврейському оточенні міста останньої третини XIX – початку ХХ ст. / А. В. Харченко // Євреї в етнічній мозаїці Українських земель. – Харків, 2015. – С. 81 – 92.
15. *Документы по истории и культуре евреев в архивах Киева: Путеводитель* / Науч. ред.-сост.: Е. И. Меламед, М. С. Куповецкий; Рос. гос. гуманитар. ун-т и др. – К., 2006. – 752 с.
16. *Документы по истории и культуре евреев в региональных архивах Украины. Путеводитель.* Волынская, Житомирская, Ровенская, Черкасская области / Науч. ред.-сост. Е. И. Меламед, Рос. гос. гуманитар. ун-т и др. - К., 2009. - 472 с.
17. *Документы по истории и культуре евреев в региональных архивах Украины: Путеводитель* / Науч. ред.-сост. Е. И. Меламед: Рос. гос. гуманит. ун-т и др. - К., 2014. - [Т. 2]: Николаевская, Одесская, Херсонская области. - 776 с.
18. *Батанова Т. О.* Рецензія. Документы по истории и культуре евреев в архивах Киева: Путеводитель / Науч. ред.-сост.: Е. И. Меламед, М. С. Куповецкий; Рос. гос. гуманитар. ун-т и др. – К.: Дух і Літера, 2006. – 752 с. – Режим доступу: <http://ua.judaicacenter.kiev.ua/recenziya-na-putevodnik-dokumenti-z-istori%D1%97-ta-kulturi-yevre%D1%97v-v-archivax-kiyeva/>
19. *Шиханов Р. Б.* Нове науково-довідкове видання з історії євреїв Південної України / Р. Б. Шиханов // Архіви України. - 2011. - № 4(274). - С. 236-238. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ay_2011_4_21.pdf
20. *Андрійчук М. Т.* Євреї та єврейство на сторінках українських періодичних видань Російської імперії 60-х рр. XIX ст. (на матеріалах часописів "Основа" та "Черніговський листок") / М. Т. Андрійчук // Східний світ. - 2003. - № 3. - С. 5-15.
21. *Любченко В. Б.* Чинники формування поглядів М. Костомарова на "єврейське питання" та історію українсько-єврейських взаємин // Проблеми історії України XIX – початку ХХ ст. 2012. Вип. 19. С. 409–410.
22. *Діптан І. І.* Іван Лисяк-Рудницький про Драгоманівську концепцію українсько-єврейського порозуміння / І. І. Діптан // Історико-політичні студії. - 2014. - № 2. - С. 25-34. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ipc_2014_2_6.pdf
23. *Орловський Л.* Єврейська община Поділля в

дослідженнях зарубіжних і українських вчених / Л. Орловський // Питання історії України. - 2009. - Т. 12. - С. 193-201. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Piu_2009_12_37.pdf **24.**

Дворкін І. Українські єbreї XIX ст.. в сучасних узагальнюючих працях з історії України / І. Дворкін // Єbreї в етнічній мозаїці українських земель . – Харків, 2011. – С. 20 – 25. **25.** Гаухман М. «Криві дзеркала»: дискурси антисемітизму в громадському житті Російської імперії 1903– 1914 рр. (на прикладі Правобережної України) / М. Гаухман // Judaica Ukrainianica . – 2012. – № 1. – С. 111–141.

26. Чеботарьов О. Становлення "єрейської теми" в українському русі Російської імперії / О. Чеботарьов // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут". Збірник наукових праць. Серія: "Актуальні проблеми історії України". – Харків, 2013. – №65 (971) – С. 114–124. **27.** Безаров О. Проблема ідентичності російських єреїв у суспільно-політичному дискурсі Російської імперії напередодні Великих реформ / О. Безаров // Україна-Європа-Світ. Міжнародний збірник наукових праць. Серія: : Історія, міжнародні відносини. - 2014. - Вип. 14. - С. 183-193. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ues_2014_14_19.pdf **28.**

Кальян С. Є. Єрейська спільнота у політичному процесі на українських землях у складі Російської імперії (середина XIX століття - 1903 р.): автореф. дис... д-ра політ. наук : 23.00.05 / С. Є Кальян. - К., 2009. - 30 с. **29.** Гусев В. І. Бунд в суспільно-політичному житті України (кінець XIX ст. – 1921 р.): Автореф. дис... д-ра іст. наук: 07.00.01 / В. І. Гусев. – К., 1999. – 36 с. **30.** Венгерська В. О. Єрейські політичні партії та єреї в політичних партіях: соціально-класові, громадянські та національні дилеми (к. XIX ст. - лютий 1917 р.) / В. О. Венгерська // Світові війни ХХ століття та історична пам'ять: збірник наукових праць за матеріалами міжнародної науково-практичної конференції. – Дніпропетровськ, 2013. – С. 25-34. **31.** Гаухман М. "Паралельні світи": порівняльний аналіз українського і єрейського національних проектів початку ХХ ст. (на прикладі Правобережної України) // Judaica Ukrainianica . – 2 (2013). – 80 – 112. **32.** Тиганій К. А. Єреї в одеському міському самоврядуванні в XIX столітті / К. А. Тиганій, Т. В. Тхоржевська // Інтелігенція і влада. - 2008. - Вип. 13. - С. 19-30. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/iiv_2008_13_4.pdf **33.** Коробка В. М. Правові основи громадського управління підросійської України 1870 – 1892 рр. / В. М. Коробка // Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Історія. Політологія: Збірник наукових праць. – 2011. – Вип. 2. – С. 47 – 53. **34.** Беренштейн О. Б. Дискримінаційна політика царського уряду щодо єреїв у другій половині XVIII-першій половині XIX століття (за матеріалами Правобережної України: автореф. дис... канд. іст. наук: 07.00.07 / Беренштейн О. Б. – К., 1995. - 20 с. **35.** Беренштейн О. Б. Русское законодательство о евреях: Мотивы, формулировки, реализация (Правобережная Украина, XIX в.) / О. Б. Беренштейн // Пробл. історії України: факти, судження, пошуки. - 2002. - Спец. вип. 1. - С. 187-203. **36.** Щербак Н. О. Єрейське питання у внутрішній політиці царизму наприкінці 18 - у першій чверті 19 ст. / Н. О. Щербак // УДЖ. - 2004. - N6. - С. 16-26 . **37.** Поліщук Ю. Національні меншини Правобережжя України у контексті етнічної політики Російської імперії (кінець XVIII – початок ХХ ст.) / Ю. Поліщук. – К.,2012. – 432 с. **38.** Івчик Н. С. Польське та єрейське питання в політиці царизму на Правобережній Україні (друга половина 1850-х - початок 1880-х рр.): автореф. дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Івчик Н. С. - Чернівці, 2012. - 18 с. **39.** Безаров О. Т. Політика російського уряду в єрейському питанні наприкінці XIX ст.. (1881-1894 рр.): Автореф. дис...канд. іст.наук / О. Т. Безаров. – Чернівці, 2003. **40.** Гаухман М. В. "Справа Бейліса" (1911– 1913 рр.): версії сучасників і причини фабрикації (до сторіччя судового процесу) / М. В. Гаухман // УДЖ. - 2013. - № 6. - С. 112-128. **41.** Кругляк М. Міжнаціональні стосунки в середовищі студентства підросійської України другої половини XIX – початку ХХ ст. (до питання про поширення антисемітизму серед молоді) / М. Кругляк // Єbreї в етнічній мозаїці українських земель . – Харків, 2011. – С. 45 – 52. **42.** Кальян С. Антиєрейські погроми у 80-х роках XIX століття: причини й наслідки / С. Кальян // Віче. – 2009 . – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/1419/> **43.** Щукин В Еврейский погром 1899 года в колонии Большой Нагартав / В. Щукин // Запорожские еврейские чтения. – 2013.- С. 262 – 271. **44.** Чеботарьов О. Реакція на антиєрейське насильство початку 1880-х рр. у львівському публічному просторі /

О. Чеботарьов // Євреї в етнічній мозаїці Українських земель. – Харків, 2015. – С. 64 – 80. **45.** Рудницька Н. Становлення і розвиток хедерів на Волині у XIX – на початку ХХ століття / Н. Рудницька // Етнічна історія народів Європи. - 2002. - Вип. 12. - С. 41–45. **46.** Рудницька Н. Професійна освіта євреїв на Волині у XIX – на початку ХХ ст. / Н. Рудницька // УДЖ. – 2001. - № 6. – С. 123 – 132. **47.** Яшин В. О. Модернізація традиційної єврейської освіти на Херсонщині та Катеринославщині (др. пол XIX ст.) / В. О. Яшин // Грані. – 2014 . - №4. - С. 156 – 164. **48.** Доценко В.О. Єврейські культурно-просвітницькі товариства українських губерній Російської імперії (кінець XIX – початок ХХ ст.) / В. О. Доценко // Збірник наукових праць [Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди]. Сер.: "Історія та географія". - 2014. - Вип. 50. - С. 9-14. **49.** Андрійчук М. Т. З історії єврейського книговидання та книги в українських землях (кінець XVII – початок ХХ ст.) / М. Т. Андрійчук // Технологія і техніка друкарства. Зб. наук. праць. – К. : НТУУ "КПІ" ВПІ, 2007. – Вип. 3 – 4. – С. 173–189. **50.** Яшин В.О. Підприємницька діяльність євреїв південноукраїнських земель в середині та другій половині XIX ст. / В. О. Яшин // Гуманітарний журнал. - 2013. - № 4. - С. 30-43. **51.** Медведовська А. Ф. Підприємницька діяльність євреїв Нижньої Наддніпрянщини другої половини XIX - початку ХХ ст. / А. Ф. Медведовська. // Наддніпрянська Україна: історичні процеси, події, постаті: зб. наук. пр. Вип. 9 - С. 147-153. **52.** Скіданова А. Торгівля єврейського населення в Харківській губернії (друга половина XIX – початок ХХ ст.) / А. Скіданова // Євреї в етнічній мозаїці українських земель. – Харків, 2011. – С. 62 – 67. **53.** Карліна О. Єврейське домогосподарство в українських містечках (кінець XVIII – початок XIX ст.) / О. Карліна // Соціум: альманах соціальної історії. Вип. 4. – К., 2004. – С. 53-68. **54.** Прокопов Ю. В. Переселення євреїв із Галичини до Херсонської губернії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.: причини та етапи / Ю. В. Прокопов // Чорноморський літопис. - 2013. - Вип. 7. - С. 52-59. **55.** Гончарук Т. Г. Транзит західноєвропейських товарів через Наддніпрянську Україну першої половини XIX ст./ Т. Г Гончарук.– Одеса, 2008.-С. 183-195. **56.** Ласінська М. Ю. Міжнародні та міжконтинентальні міграції євреїв у XIX – на початку ХХ ст. за працями В. В. Оболенського (Осінського) / М. Ю. Ласінська // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]. Сер. : Історія. - 2014. - Т. 227, Вип. 215. - С. 77-81. **57.** Ласінська М. Ю. Міжнародні та міжконтинентальні міграції євреїв за працею Волтера Ф. Вілкокса "Інтернаціональні міграції" / М. Ю. Ласінська // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Історичні науки. - 2014. - Вип. 3.37. - С. 170-173. **58.** Білоус Л. Депортaciї єврейського населення на території Російської імперії під час першої світової війни– Л. Білоус // УДЖ.– 2011 №2. – С. 65 – 79. **59.** Доценко В. О. Політика царських властей в отношении евреев украинских губерний Российской империи в период Первой мировой войны / В. О. Доценко // Вісник аграрної історії. Збірник наукових праць. –2013. - № 4-5 – С. 23 – 29.

Bibliography (transliterated): **1.** Petrovs'kyy-Shtern Y. Ukrayintsi i yevreyi: prostir vzayemodiyi. Inavhuratsiya lektsiya z nahody prysvoyenna zvannya pochesnoho doktora Natsional'noho universytetu «Kyyevo-Mohylyans'ka akademiya», prochytana 20 sichnya 2014 roku / Y. Petrovs'kyy-Shtern.– Kyiv, 2014.– 71. **2.** Kravchenko V. Ukrayina, imperiya, Rosiya. Ohlyad suchasnoyi istoriohrafiyi // Ukrayina, Imperiya, Rosiya. Vybrani statti z modernoyi istoriyi ta istoriohrafiyi / V. Kravchenko.– Kyiv, 2011. 391 – 454. **3.** Bartal' Y. Mezhdu ymperskoy ystoryey u natsyonal'noy ystoryohrafyey / Y. Bartal' // Ystoryya evreyskoho naroda v Rossyy. Vol. 2: Ot razdelov Pol'shy do padenyya Rossyyskoy ymperyy». 9 – 19. **4.** Finberh L. Perednye slovo / L. Finberh / Narysy z istoriyi ta kul'tury yevreyiv Ukrayiny. – Kyiv, 2005. 3-4. **5.** Samartsev I. H. Yevreyi v Ukrayini na pochatok KhKh st. / I. H. Samartsev // Ukrayins'kyy istorychnyy zhurnal (UIZh) . – 1994 . – No 4. 19-29. **6.** Pohrebins'ka I. M. Pravove ta ekonomiche stanovyshche yevreyiv v Ukrayini (kinets' XIX - pochatok XX st.) / I. M. Pohrebins'ka // UIZh . – 1996 . – No 4. 124-132. **7.** Makarchuk S.A. Retsenziya Evrey Ukraynu: (Kratkyy ocherk ystoryy) / red. F. Ya. Horovskyy ; Ukraynsko- fynskyy yn-t menedzhmenta y byznesa, Mezhdunarodnyu solomonov un-t. - Kyiv, 1993 . Part. 1 / Ya. S. Khonyhsman, A. Ya. Nayman. - 1993. - 176. / S. A. Makarchuk

R. Ya. Myrs'kyy // UIZh. – 1998.– 5.132 – 135. **8.** *Hrynevych L. V. Yevreyi / L.V. Hrynevych, V. A. Hrynevych* // Entsyklopediya istoriyi Ukrayiny: Vol. 3: E - Y / Redkol.: V. A. Smoliy (holova) ta in. NAN Ukrayiny. Instytut istoriyi Ukrayiny.- Kyiv, 2005. 72 -88. **9.** *Lyubchenko V. Yevreyi u skladi Rosiys'koyi imperiyi / V. Lyubchenko* // Narysy z istoriyi ta kul'tury yevreyiv Ukrayiny. – Kyiv, 2005. 60 – 96. **10.** *Morozova A. V. Yevreys'ke naseleannya Livoberezhnoyi Ukrayiny: (Druha polovyna KhIKh - pochatok KhKh st.): Avtoref. dys ... kand. ist. nauk. / A. V. Morozova . – Kharkiv, 2005. – 24. **11.** *Honcharov V. Evrey Yuho-Vostochnoy Ukraynu: na perekrestke tradytsyy y novatsyy (konets XVIII – nachalo KhKh vv.) / V. Honcharov.* – Donetsk, 2008. – 292. **12.** *Shchukyn V. V. Zemlyaky. Ocherky ystoryy evreyskoy obshchynu horoda Nykolaeva (konets XVIII – nachalo KhKh vv.) / V. V. Shchukyn, A. N. Pavlyuk / Nauchniy redaktor N. N. Shytyuk / Hosudarstvennuy arkhyv Nykolaevskoy oblasti.* – Nykolaev, 2009. – 352. **13.** *Tatarynov S. Y. Shtetl Bakhmut - fenomen evreyskoho naroda v Donbasse. Ystoryko-kul'turolohycheskyy ocherk / S. Y. Tatarynov, S. A. Fedotov; hl. red.: E. N. Tytova.* – Kharkiv, 2013. – 184. **14.** *Kharchenko A. V. «Yevreys'koyi hromady yak yurydychnoyi osoby u Kharkovi ne isnuye»: yevreyi v neyevreys'komu otochenni mista ostann'oyi tretyny KhIKh – pochatku KhKh st. / A. V. Kharchenko // Yevreyi v etnichniy mozayitsi Ukrayins'kykh zemel'.* – Kharkiv, 2015. 81 – 92. **15.** *Dokumentu po ystoryy y kul'ture evreev v arkhyvakh Kyeva: Putevoditel'* / Nauch. red.-sost.: E. Y. Melamed, M. S. Kupovetskyy; Ros. hos. humanytar. un-t y dr. – Kyiv, 2006. – 752. **16.** *Dokumentu po ystoryy y kul'ture evreev v rehyonal'nukh arkhyvakh Ukraynu: Putevoditel'.* Volunskaya, Zhytomirskaya, Rovenskaya, Cherkasskaya oblasty / Nauch. red.-sost. E.Y. Melamed, Ros. hos. humanytar. un-t y dr. - Kyiv, 2009. - 472. **17.** *Dokumentu po ystoryy y kul'ture evreev v rehyonal'nukh arkhyvakh Ukraynu: Putevoditel' / Nauch. red.-sost. E. Y. Melamed: Ros. hos. humanyt. un-t y dr. - Kyiv, 2014. - Vol. 2: Nykolaevskaya, Odesskaya, Khersonskaya oblasty. - 776. **18.** *Batanova T. O. Retsenziya. Dokumentu po ystoryy y kul'ture evreev v arkhyvakh Kyeva: Putevoditel'* / Nauch. red.-sost.: E. Y. Melamed, M. S. Kupovetskyy; Ros. hos. humanytar. un-t y dr. – Kyiv: Dukh i Litera, 2006. – 752. – Rezhym dostupu: <http://ua.judaicacenter.kiev.ua/recenziya-na-putivnik-dokumenti-z-istori%D1%97-takulturi-yevre%D1%97v-v-arxivax-kiyeva/> **19.** *Shykhanov R. B. Nove naukovo-dovidkove vydannya z istoriyi yevreyiv Pivdennoyi Ukrayiny / R. B. Shykhanov* // Arkhivy Ukrayiny. - 2011. – 4 (274). 236-238. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ay_2011_4_21.pdf **20.** *Andriychuk M. T. Yevreyi ta yevreystvo na storinkakh ukrayins'kykh periodychnykh vydan' Rosiys'koyi imperiyi 60-kh rr. XIX st. (na materialakh chasopysiv "Osnova" ta "Chernyhovskiy lystokъ") / M. T. Andriychuk* // Skhidnyy svit. - 2003. 3. 5-15. **21.** *Lyubchenko V. B. Chynnyky formuvannya pohlyadiv M. Kostomarova na "yevreys'ke pytannya" ta istoriyu ukrayins'ko-yevreys'kykh vzayemyn* // Problemy istoriyi Ukrayiny KhIKh – pochatku KhKh st. 2012. Edit. 19. 409–410. **22.** *Diptan I. I. Ivan Lysyak-Rudnyts'kyy pro Drahomanivs'ku kontseptsiyu ukrayins'ko-yevreys'koho porozuminnya / I. I. Diptan* // Istoriyko-politychni studiyi. - 2014. - 2. 25-34. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ipc_2014_2_6.pdf **23.** *Orlovs'kyy L. Yevreys'ka obshchyna Podillya v doslidzhennyyakh zarubizhnykh i ukrayins'kykh vchenykh / L. Orlovs'kyy* // Pytannya istoriyi Ukrayiny. - 2009. - T. 12. 193-201. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Piu_2009_12_37.pdf **24.** *Dvorkin I. Ukrayins'ki yevreyi KhIKh st.. v suchasnykh uzahal'nyuyuchykh pratsyakh z istoriyi Ukrayiny / I. Dvorkin* // Yevreyi v etnichniy mozayitsi ukrayins'kykh zemel'. – Kharkiv, 2011. 20 – 25. **25.** *Haukhman M. «Kryvi dzerkala»: dyskursy antysemityzmu v hromads'komu zhytti Rosiys'koyi imperiyi 1903– 1914 rr. (na prykladi Pravoberezhnoyi Ukrayiny) / M. Haukhman* // Judaica Ukrainianica. – 2012. 1. 111–141. **26.** *Chebotar'ov O. Stanovlenna "yevreys'koyi temy" v ukrayins'komu russi Rosiys'koyi imperiyi / O. Chebotar'ov* // Visnyk Natsional'noho tekhnichnoho universytetu "Kharkivs'kyy politekhnichnyy instytut". Zbirnyk naukovykh prats'. Seriya: "Aktual'ni problemy istoriyi Ukrayiny". – Kharkiv, 2013. – 65 (971). 114–124. **27.** *Bezarov O. Problema identychnosti rosiys'kykh yevreyiv u suspil'no-politychnomu dyskursi Rosiys'koyi imperiyi naperedodni Velykykh reform / O. Bezarov* // Ukrayina-Yevropa-Svit. Mizhnarodnyy zbirnyk naukovykh prats'. Seriya: Istorya, mizhnarodni vidnosyny. - 2014. - Vol. 14. 183-193. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ues_2014_14_19.pdf **28.** *Kal'yan S. Ye. Yevreys'ka spil'nota u politychnomu protsesi na ukrayins'kykh zemlyakh u skladi Rosiys'koyi imperiyi (seredyna XIX stolittya - 1903 r.):***

avtoref. dys. ... d-ra polit. nauk : 23.00.05 / S. Ye Kal'yan. - Kyiv, 2009. - 30. **29.** Husyev V. I. Bund v suspil'no-politychnomu zhytti Ukrayiny (kinets' KhIKh st. – 1921 r.): Avtoref. dys... d-ra ist. nauk: 07.00.01 / V. I. Husyev. – Kyiv, 1999. – 36. **30.** Venhers'ka V. O. Yevreys'ki politychni partiysi ta yevreyi v politychnykh partiakh: sotsial'no-klasovi, hromadyans'ki ta natsional'ni dylemy (k. XIX st. - lyutyy 1917 r.) / V. O. Venhers'ka // Svitovi viyny KhKh stolittya ta istorychna pam"yat": zbirnyk naukovykh prats' za materialamy mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi. – Dnipropetrovsk, 2013. 25-34. **31.** Haukhman M. "Paralel'ni svity": porivnyal'nyy analiz ukrayins'koho i yevreys'koho natsional'nykh proektiv pochatku KhKh st. (na prykladi Pravoberezhnoi Ukrayiny) // Judaica Ukrainianica . – 2 (2013). – 80 –112. **32.** Tyhaniy K. A. Yevreyi v odes'komu mis'komu samovryaduvanni v XIX stolitti / K. A. Tyhaniy, T. V. Tkhorzhevs'ka // Intelihentsiya i vlada. - 2008. - Vol. 13. 19-30. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/iiv_2008_13_4.pdf **33.** Korobka V. M. Pravovi osnovy hromads'koho upravlinnya pidrosiys'koyi Ukrayiny 1870 – 1892 rr. / V.M. Korobka // Visnyk Mariupol's'koho derzhavnoho universytetu. Seriya: Istoryia. Politolohiya: Zbirnyk naukovykh prats'. – 2011. – Vol. 2. 47 – 53. **34.** Berenshteyn O. B. Dyskryminatsiya polityka tsars'koho uryadu shchodo yevreyiv u druhii polovyni KhVIII-pershiy polovyni KhIKh stolittya (za materialamy Pravoberezhnoi Ukrayiny: avtoref. dys... kand. ist. nauk: 07.00.07 / Berenshteyn O. B. – Kyiv, 1995. – 20. **35.** Berenshteyn O. B. Russkoe zakonodatel'stvo o evreyakh: Motyu, formulyrovky, realyzatsyya (Pravoberezhnaya Ukrayna, KhIKh v.) / O. B. Berenshteyn // Probl. istoriyi Ukrayiny: fakty, sudzhennya, poshuky. - 2002. - Spets. vyp. 1. 187-203. **36.** Shcherbak N. O. Yevreys'ke pytannya u vnutrishniy politytsi tsaryzmu naprykintsi 18 - u pershiy chverti 19 st. / N.O.Shcherbak // UIZh. - 2004. – No 6. 16-26 . **37.** Polishchuk Yu. Natsional'ni menshyny Pravoberezhzhya Ukrayiny u konteksti etnichnoyi polityky Rosiys'koyi imperiyi (kinets' XVIII – pochatok KhKh st.) / Yu. Polishchuk. – Kyiv,2012. – 432. **38.** Ivchyk N. S. Pol's'ke ta yevreys'ke pytannya v politytsi tsaryzmu na Pravoberezhniy Ukrayini (druha polovyna 1850-kh - pochatok 1880-kh rr.): avtoref. dys. ... kand. ist. nauk : 07.00.01 / Ivchyk N. S. - Chernivtsi, 2012. - 18. **39.** Bezarov O. T. Polityka rosiys'koho uryadu v yevreys'komu pytanni naprykintsi KhIKh st.. (1881-1894 rr.): Avtoref. dys...kand. ist.nauk / O. T. Bezarov. – Chernivtsi, 2003. **40.** Haukhman M. V. "Sprava Beylisa" (1911–1913 rr.): versiyi suchasnykiv i prychyny fabrykatsiyi (do storichchya sudovoho protsesu) / M. V. Haukhman // UIZh. - 2013. - 6. 112-128. **41.** Kruhlyak M. Mizhnatsional'ni stosunki v seredovyshchi student'stva pidrosiys'koyi Ukrayiny druhoyi polovyny KhIKh – pochatku KhKh st. (do pytannya pro poshyrennya antysemityzmu sered molodi) / M. Kruhlyak // Yevreyi v etnichniy mozayitsi ukrayins'kykh zemel'. – Kharkiv, 2011. 45 – 52. **42.** Kalyan S. Antyyevreys'ki pohromy u 80-kh rokakh KhIKh stolittya: prychyny y naslidky / S. Kal'yan // Viche. – 2009. – Rezhym dostupu: <http://www.viche.info/journal/1419/> **43.** Shchukyn V Evreyskyy pohrom 1899 hoda v kolonyy Bol'shoy Nahartav / V. Shchukyn // Zaporozhskye evreyskye chtenya. – 2013. 262 – 271. **44.** Chebotar'ov O. Reaktsiya na antyyevreys'ke nasyl'stvo pochatku 1880-kh rr. u I'vivs'komu publichnomu prostori / O. Chebotar'ov // Yevreyi v etnichniy mozayitsi ukrayins'kykh zemel'. – Kharkiv, 2015. 64 – 80. **45.** Rudnyts'ka N. Stanovlenna i rozvytok khederiv na Volyni u XIX – na pochatku KhKh stolittya / N. Rudnyts'ka // Etnichna istoriya narodiv Yevropy. - 2002. - Vol. 12. 41–45. **46.** Rudnyts'ka N. Profesiyna osvita yevreyiv na Volyni u KhIKh – na pochatku KhKh st. / N. Rudnyts'ka // UIZh. – 2001. - 6. 123 – 132. **47.** Yashyn V. O. Modernizatsiya tradytsiynoyi yevreys'koyi osvity na Khersonshchyni ta Katerynoslavshchyni (dr. pol KhIKh st.) / V. O. Yashyn // Hrani. – 2014. - 4. 156 – 164. **48.** Dotsenko V.O. Yevreys'ki kul'turno-prosvitnyts'ki tovarystva ukrayins'kykh huberniy Rosiys'koyi imperiyi (kinets' KhIKh – pochatok KhKh st.) / V. O. Dotsenko // Zbirnyk naukovykh prats' Kharkivs'koho natsional'noho pedahohichnogo universytetu imeni H. S. Skovorody. Ser.: "Istoryia ta heohrafiya". - 2014. - Vol. 50. 9-14. **49.** Andriychuk M. T. Z istoriyi yevreys'koho knyhovydannya ta knyhy v ukrayins'kykh zemlyakh (kinets' KhVII – pochatok KhKh st.) / M. T. Andriychuk // Tekhnolohiya i tekhnika drukarstva. Zb. nauk. prats'. – K.: NTU "KhPI" VPI, 2007. – Vol. 3 – 4. 173–189. **50.** Yashyn V. O. Pidpryyemnyts'ka diyal'nist' yevreystva pivdennoukrayins'kykh zemel' v seredyni ta druhiy polovyni KhIKh st. / V. O. Yashyn // Humanitarnyy zhurnal. - 2013. - 4. 30-43. **51.** Medvedovs'ka A. F. Pidpryyemnyts'ka diyal'nist' yevreyiv Nyzhn'oyi Naddnipryanshchyny druhoyi

polovyny KhIKh - pochatku KhKh st. / A. F. Medvedovs'ka. // Naddnipryans'ka Ukrayina: istorychni protsesy, podiyi, postati: zb. nauk. pr. Vol. 9. 147-153. **52.** Skidanova A. Torhivlya yevreys'koho naseleannya v Kharkiv'skiy huberniyi (druha polovyna KhIKh – pochatok KhKh st.) / A. Skidanova // Yevreyi v etnichniy mozayitsi ukrayins'kykh zemel'. – Kharkiv, 2011. 62 – 67. **53.** Karlina O. Yevreys'ke domohospodarstvo v ukrayins'kykh mistechkakh (kinets' KhVIII – pochatok KhIKh st.) / O. Karlina // Sotsium : al'manakh sotsial'noyi istoriyi. Vol. 4. – K., 2004. 53-68. **54.** Prokopov Yu.V. Pereselenna yevreyiv iz Halychyny do Khersons'koyi huberniyi naprykintsi XVIII – u pershiy polovyni XIX st.: prychyny ta etapy / Yu. V. Prokopov // Chornomors'kyy litops. - 2013. - Vol. 7. 52-59 **55.** Honcharuk T. H. Tranzyt zakhidnoevropeys'kykh tovariv cherez Naddnipryans'ku Ukrayinu pershoji polovyny KhIKh st./ T. H Honcharuk.– Odesa, 2008. 183-195. **56.** Lasins'ka M. Yu. Mizhnarodni ta mizhkontynental'ni mihratsiyi yevreyiv u KhIKh – na pochatku KhKh st. za pratsyamy V. V. Obolens'koho (Osyns'koho) / M. Yu. Lasins'ka // Naukovi pratsi Chornomors'koho derzhavnoho universytetu imeni Petra Mohyly kompleksu "Kyyevo-Mohylyans'ka akademiya". Ser. : Istorychiy nauky. - 2014. - Vol. 227, Edit. 215. 77-81. **57.** Lasins'ka M. Yu. Mizhnarodni ta mizhkontynental'ni mihratsiyi yevreyiv za pratseyu Voltera F. Vilkoksa "Internatsional'ni mihratsiyi" / M. Yu. Lasins'ka // Naukovyy visnyk Mykolayivs'koho natsional'noho universytetu imeni V.O. Sukhomlyns'koho. Seriya : Istorychni nauky. - 2014. - Vol. 3.37. 170-173. **58.** Bilous L. Deportatsiyi yevreys'koho naseleannya na terytoriyi Rosiys'koyi imperiyi pid chas pershoji svitovoyi viyny– L. Bilous // UIZh.– 2011 2. 65 – 79. **59.** Dotsenko V. O. Polytyka tsarskykh vlastey v otnoshenyy evreev ukraynskykh hubernyy Rossyyskoy ymperry v peryod Pervoy myrovoy voynu / V. O. Dotsenko // Visnyk ahrarnoyi istoriyi. Zbirnyk naukovykh prats'. –2013. - 4-5. 23 – 29.

Надійшла (received) 24.07.2015

УДК 930.1(477)(= 411.16) «17/19»

Євреї Наддніпрянщини кінця XVIII - початку ХХ ст. в сучасній українській історіографії / І. В. Дворкін // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми історії України. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2015. – № 38 (1147). – С. 24-39. Бібліогр.: 59 назв. – ISSN 2079-0813.

У статті проаналізована сучасна українська історіографія історії євреїв в українських землях, що перебували під владою Російської імперії наприкінці XVIII – на початку ХХ ст. Виділено основні напрями сучасних досліджень в українській юдаїці. Проаналізовано узагальнюючі роботи з історії українського єврейства; спеціальні розвідки, що досліджують історіографію історії євреїв, економічну історію, політику царизму в національному питанні, міграції, освіту та просвітництво, єврейське населення окремих регіонів та міст тощо. Стаття може бути корисною дослідникам різних аспектів історії України імперського періоду.

Ключові слова: сучасна українська історіографія, юдаїка, імперський період, Наддніпрянська Україна

УДК 930.1(477)(= 411.16) «17/19»

Ереи Надднепрянщины конца XVIII - начала ХХ ст. в современной украинской историографии / И. В. Дворкин // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми історії України. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2015. – № 38 (1147). – С. 24-39. Бібліогр.: 59 назв. – ISSN 2079-0813.

В статье проанализирована современная украинская историография истории евреев в украинских землях, находящихся под властью Российской империи в конце XVIII - начале ХХ в. Выделены основные направления современных исследований в украинской иудаике. Проанализированы обобщающие работы по истории украинского еврейства; специальные работы по историографии истории евреев, экономической истории, политике царизма в национальном вопросе, миграциям, образованию и просвещению, еврейскому населению отдельных регионов и городов. Статья может быть полезна исследователям различных аспектов истории Украины имперского периода.

Ключевые слова: современная украинская историография, иудаика, имперский период Надднепрянская Украина

Jewry of Russian-ruled Ukraine in the end of the XVIII and the beginning of XX the XX century in contemporary Ukrainian historiography / I. V. Dvorkin // Bulletin of NTU "KhPI". Series: Actual Problems of the History of Ukraine. – Kharkiv: NTU "KhPI", 2015. – № 38 (1147). – P. 24-39. – Bibliogr.: 59. – ISSN 2079-0023.

The article analyzes the contemporary Ukrainian historiography of the history of Jewry in the Ukrainian lands under the authority of the Russian Empire at the end of XVIII and the beginning of the XX century. The basic directions of contemporary research in the Ukrainian Judaica are marked. The general works on the history of Ukrainian Jewry; special works on the historiography of Jewish history, economic history, government policy in the national question, migration, education, the Jewish population of Ukrainian regions and cities are analyzed. The article can be useful to researchers of various aspects of imperial period Ukrainian history.

Keywords: contemporary Ukrainian historiography, judaica, imperial period, Naddniprians'ka Ukraine (Russian-ruled Ukraine)